

## СВИДЕТЕЛСТВАТА НА БОЙКА ВАПЦАРОВА

В пребогатата книжнина, посветена на Никола Вапцаров, неговата съпруга Бойка Вапцарова е дългогодишен активен автор. При това не само-надеяна, а признаваща и търсеща добронамерена колегиална помощ, тъй като (близките ѝ го знаят) тя няма претенциите да бъде смятана за специ-алист литературовед. Публикациите ѝ имат предимно мемоарен характер. Летописът, най-значителната работа на Бойка Вапцарова като член на Ин-ститута за литература при БАН, е обсъждан и приет от Научния съвет след продължителни разисквания, оспорване и в края на краищата – с одобре-нието за неизбежното съчетание на спомена с документа при проследяване жизнения и творчески път на поета. Впрочем летописът бе в плановите за-дачи на секция „История на българска литература след Освобождението“ и съставянето му (трудоемко и продължително) се осъществи с професио-налното ръководство на акад. Георги Цанев.

Ако изключим публикациите в пресата, многобройните разкази пред публика при честванията на Вапцаров, участието в издаване на произве-денията му и сборниците със спомени и статии, Б. Вапцарова свидетел-ства за живота и творчеството му с книгите си „Спомени за Вапцаров“ (1952 г.), „Когато милионите възкръсват“ (1961 г.), „Никола Вапцаров. Ле-топис за живота и творчеството му“ (1978 г.), „Вапцаров сред събратята си по перо“ (1989 г.) – все издания на Съюза на българските писатели и Българската академия на науките. През 1996 г. към споменатите заглавия се прибавя и литературната анкета „Понякога ще идвам...“, работена от утвърдена научна група към Института за литература „Литературни ан-кети“. Поради по-особения общественно-политически момент, да кажем, еуфорията с преоценките на литературното наследство, беше издадена от частно издателство и невключена в поредицата „Литературни анкети“ и така лишена от общото за поредицата признание за участие в изследва-нето на даден писател. Тези разговори (Бойка Вапцарова – Катя Янева) съдържат последните свидетелства на съпругата на Вапцаров за прежи-вяното с него и след него, а поради високите претенции на времето към мемоаристите, свързани с исторически личности, са особено ценни. Те ще участват и в съпоставката с дневника на Бойка, публикуван през 2009 г. в